

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

श्री

संगीत लजन भंडार

श्री हुमरेड लजन भंडारीजी गायली
लजनोनी संग्रह करी

मंडळी वरिष्ठी गायत्री प्रसिद्ध प्रकाश

शा. मोहनलाल भजनलाल

हुमरेड

तथा

शा. नाथलाल गरमहास

हुमरेड

ईशित ये आता

2020

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૧૮-૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સંગીત ભજન (અંક ૧૩)

વિષય ૬-૧૨૧

॥ ॐ तत्सत् परमात्मने नमः ॥

श्री
संगीत लजन भंडार

श्री उमरेठ लजन भंडणीभां गवातां
लजनोना अंशुड करी

भंडा तर्कथी छप्पवी प्रसिद्ध करनार

शा. मोहमलाल भगनवाल

उमरेठ

तथा

शा. नाथालाल गरभडस

उमरेठ

डोमत के आना

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૧૪૧૮૮
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
મૃગવાનાં ઠેકાણાં—

શા. ભોગીલાલ મોહનલાલ

મેનેજર—શ્રી ઉમરેઠ ભજન મંડળ
વડાબજાર—ઉમરેઠ.

શા. મંગલદાસ મનસુખદાસ

કાપડના વેપારી, ચોડ બજાર—ઉમરેઠ.

દોશી ચંદુલાલ કેશવલાલ અનાજના વેપારી

લક્ષ્મીજીની પોળ સામે—ડાકોર

આવૃત્તી પહેલી

સંવત ૧૯૮૪

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૮

ઉમરેઠ બટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
રતીલાલ બાળકૃષ્ણ ત્રિવેદીએ છાપ્યું અને શા. મોહનલાલ
મગનલાલે ઉમરેઠમાંથી પ્રગટ કર્યું.

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

બે બાલ

મનુષ્ય યત્ન ઇશ્વરકૃપા:

જ્યારે કોઈ વાત પોતાના અનુભવની હોય ત્યારે તેને માટે પ્રમાણ શોધવા જવું પડતું નથી. અમારા સ્નેહી શ્રી. દેવશંકર રામચંદ્ર ઉર્ફે શનીભાઈ હરીહર ભકત તથા શા. નાથાભાઈ ગરબડદાસ કેટલાક સમયથી અમોને ભજન મંડળી સ્થાપવાનો આદેશ કર્યા કરતા હતા. અમારું મોળાપણું એટલી તિવ્રતાની હદે પહોંચ્યું કે તે મહાનુભાવોએ અમને કહેવાનું છોડી દીધું. ગમે તેમ કહો પણ તેમના આ વર્તને અમારા હૃદયમાં રોપાયલાં બીજનો ફળગો ફૂટ્યો અને વિચાર અમલમાં મુકવા જેટલી પ્રબળતા ઉદ્ભવી. હૃદય-એ એક અનુભવ અને વિચારોનું સંગ્રહસ્થાન છે. તેનો અમોને અનુભવ થતાં સં. ૧૯૮૩ ના શ્રાવણ સુદ ૧૧ ના રોજ શ્રી ડાકોર મુકામે પ્રથમથી જ સ્થપાયેલી ભજનમંડળી કે જે ગામથી થોડે દૂર ગોમતીને કીનારે તુળસીવાડી ઉર્ફે કદમવાડીના નામથી ઓળખાતા સ્થાનમાં દરેક એકાદશીની રાત્રે હરિ સ્મરણ કરવા બંધ છે ત્યાં જવાનો વિચાર ઉત્પન્ન થયો અને કુદરત સાનુકુળ હોવાથી ગયા પણ ખરા.

જો હૃદય દૃઢ ન હોય તો કદી ન જોયેલા સ્થાનમાં રસ્તાપત્તી દુર્દશા, પાણીના મારાથી ભરાયલાં ખાખોચીયાં ઘાસ

અને વિકટતાથી પાછા કર્યા હોત ! પણ જવું જ એ નિશ્ચય બળ ઉપર દરેકને શ્રદ્ધા હોવાથી ગમે તેવા વિકટ પ્રસંગોની પરવા ન રાખતાં નિયત સ્થાને પહોંચ્યા જ. કાચા હૃદયના માણસો અડધેથી જ પાછા ફરે એવી લયાનકતાનો ભાષ થતો, પણ નિશ્ચય બળ એક અનેરી વરતુ છે કે જે ખુદ પ્રભુને પણ સામે આવવાની પ્રજ્ઞ પાડી શકે છે.

દરેક પ્રસંગો એવા જ અનુભવાય છે કે દુઃખ પછી સુખ. અને આ કીસ્સામાં પણ તેમજ બન્યું. આટલી વીકટતા પસાર કર્યા પછી અમો તુળસીવાડીમાં આવ્યા ત્યાં આવેલી મહારાજની મદુલી જોઈ અને ત્યાંની રમણીયતાથી આનંદ પામ્યા. ભજન કરવા જે જગ્યાએ જોસવાનું તે કેટલું સ્વચ્છ અને સુંદર ? દશવાગે ભજન શરૂ થયું, અમે પણ આવા પ્રસંગે દૂર રહી શક્યા નહિ અને ભજનમાં જોડાયા રાત્રી આનંદમાં પસાર કરી સવાર થતાં પાછા કર્યા. પણ કેવી રીતે ? ઉમરેડ જઈ તુર્ત જ ભજનમંડળી સ્થાપવાની ભાવના અને પ્રબળ ઇચ્છા સાથે. અને તે હરીહર ભક્તના અંતરાનંદનો અમને ત્યારે ખ્યાલ આવ્યો કે જે આનંદ તેઓ લેતા તે આનંદનો લાભ અમને પણ મળે તે હેતુથી તેમણે જે બીજા રોપણ કરવાનું જારી રાખેલું તે આજના પ્રસંગે સત્ય સ્વરૂપમાં સમન્વયું. અને અમોએ સંવત ૧૯૮૩ ના શ્રાવણ વદી એકાદશીના રોજ ઉમરેડ

(૫)

ગામના છેડે આવેલા તળાવ સામે શ્રી રણુછોડરાયજી મહારાજની બેઠક ઉર્ફે ઓળખાતાં પગલાં કે જ્યાં શ્રી રણુછોડરાયજી મહારાજના ઉપિયોગાર્થે વિશાળ જગો રોકી બગીચો બનાવેલો છે, અંદર બે ત્રણ મકાનો, એક કુવો પણ છે તેવી રણિઆમણી જગાએ લજન મંડળીની સ્થાપના કરી. આ લજન મંડળી કુલ ૩૫ સભ્યોથી સ્થપાયેલી છે. આ લજનમંડળીનો મુખ્ય હેતુ કેવળ દરેક એકાદશીની રાત્રિએ પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ પરિબ્રહ્મ એવા શ્રી કૃષ્ણચંદ્ર ભગવાનને યાદ કરવા તેટલો જ છે. તે સ્થાને એકાદશીએ ઘણા માણસો પ્રભુ લજન કરવા આવે છે.

ખેડાની લજનમંડળીના મહાત્મા શ્રી પરમાનંદ પાગલ મહારાજ ઘણો વખત અમોને પોતાના વચનામૃતનું પાન કરાવી ગયા છે અને અમોને ઘણો આનંદ આપ્યો છે.

મહાત્મા પુરૂષોત્તમ જન્મ આ ભવાખ્ધિમાં કેવળ લોક કલ્યાણાર્થે હોય છે. તેનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ અમોને થયો છે. તેઓ શ્રી જ્યારે અત્રે પધારે છે ત્યારે અમોને જરૂર યાદ કરે છે અને કંઈને કંઈ લાભ આપે છે. અમો તેઓશ્રીનો તન મનથી ઉપકાર માનીએ છીએ.

ડાકોર લજનમંડળી અને તુળશીવાડી જેવા રમણીય સ્થાનથી અમો જે ઉત્સાહી બન્યા છીએ અને અમારી વૃત્તિઓને સ્પુર્તિ મળી છે તેથી અમો તે મંડળીનો ઉપકાર માનીએ છીએ.

(૬)

મહા પુરૂષોની પ્રસાદી-કૃપા આ ભવસાગરને તરવા એક સાધનરૂપ હોવાથી ભાવિક ભક્તજનો આ ભજન ભંડાર કે જેની અંદર અમારી ભજન મંડળીમાં ગવાતાં મુખ્ય મુખ્ય ભજનો જે મહાપુરૂષોની વાણીરૂપ કેવળ પ્રભુના ગુણાવિદ્ધ માટે કરેલો તે તથા અમારી ભજન મંડળીના સભ્યોનાં ગનાવેલાં તે બંનેનો સંગ્રહ અહિંનિર્ણય પોતાની સન્નિધિ રાખી કંઈક પ્રયાસ કરશે તો આ ભજન મંડળીનો આ પુસ્તક છપાવ્યાનો શ્રમ સફળ થયો મનાશે.

ઉમરેઠ અપાઠ કૃષ્ણ પક્ષ એકાદશી { મોહનલાલ મગનલાલ શાહ.
સમ્વત ૧૯૮૪ } કાપડવાળા

અનુક્રમણિકા:-

નંબર	ભજન	પૃષ્ઠ	નંબર	ભજન	પૃષ્ઠ
૦	સાખી	૧	૧૩	હમે બાર બાર છોગલાં	૧૦
૧	લાગે સૌથી રૂપાળો	૨	૧૪	આવ્યા શ્રી હાઠેર તારવા	૧૧
૨	જય જય નાંધારાના	૨	૧૫	મારા રૂપાળા	૧૧
૩	ઓ મોહન મારા	૩	૧૬	તારો નેડો	૧૨
૪	મીઠી મીઠી મધુરી	૪	૧૭	મોતીયાંવાળા	૧૩
૫	પ્યારા ગોવિંદ	૪	૧૮	વાગે છે રે વાગે છે	૧૪
૬	તમને રીશ ગણેરી	૫	૧૯	વાગે છેરે વાગે છે	૧૪
૭	તમારો ભરંસો	૫	૨૦	હરિ મારા હૃદય રહેજો	૧૫
૮	તું તો હલ્યને મારે	૬	૨૧	વારી વારીરે નંદલાલ	૧૬
૯	હયાના કુટયા	૭	૨૨	ધન્ય જેણે હરિ ગુણ	૧૭
૧૦	પ્રભુને પ્રેમે ભજશે	૮	૨૩	હજુરી આકર રાણોજી	૧૭
૧૧	હરિ ભજતાં	૮	૨૪	મયો ચારીને ગોવિંદ	૧૮
૧૨	હવે રણુજોડ રંગીલો	૯			

૨૫ વારી જવું રે	૨૦	૪૯ યમુના નિકટ કનૈયા	૩૯
૨૬ ગોકુળ વેલા પધારજો રે	૨૦	૫૦ ગોવિંદ ગુણ	૩૯
૨૭ નયણા ઠર્યાં છે	૨૧	૫૧ વહાલા તમારૂં મુખડું	૪૦
૨૮ મારી સૈયાં રે	૨૧	૫૨ વહાલો પ્રેમને	૪૧
૨૯ અમારા તે સ્વામી	૨૨	૫૩ તેરી શરણ મે આયગે	૪૨
૩૦ આવેને મારા રઠીયાળા	૨૩	૫૪ ભુધરજી ઉતારજો	૪૩
૩૧ તને મળ્યો મનુષ્ય	૨૪	૫૫ જાકે કહીયો સમાચાર	૪૪
૩૨ મારા વહાલા રે	૨૫	૫૬ વ્રીજવાશીરે વ્રીજવાશી	૪૪
૩૩ મેલી દેને કાન	૨૬	૫૭ રથ ફેરે ગોકુળરથવાળા	૪૫
૩૪ મન માયામાં જાય	૨૬	૫૮ આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા	૪૬
૩૫ કાનુડા માજમ રાત	૨૮	૫૯ વહાલે મેરલી વગાડી	૪૭
૩૬ જોધવ જાણે	૨૯	૬૦ જાવમા જાવમા જાવમારે	૪૮
૨૭ નાગર નંદાજીના લાલ	૨૪	૬૧ ડિમાકે કંથ મતવાળા	૪૮
૩૮ મારા શામળીયાજી શેઠ	૩૦	૬૨ કળિ ભારે પાતાળ	૪૯
૩૯ કોઈ મને કૃષ્ણ દેખાડોરે	૩૧	૬૩ એક દિન એવો આવશે	૫૨
૪૦ તમે મળવા તે ના આવ્યા	૩૨	૬૪ જાગે તમે જાગવ	૫૩
૪૧ ટુજ વિના મેરી	૩૩	૬૫ મારી હુંડી સ્વીકારો	૫૪
૪૨ જે દુઃખ થાય તે થાજો	૩૩	૬૬ આવે આવે લટકંતી	૫૭
૪૩ અચ્છા મેરા દીનાનાથ	૩૪	૬૭ મારા વહાલા નંદલાલા	૫૮
૪૪ જસોદા તેરાહી લાલાને	૩૪	૬૮ શ્રી હરીની આરતી	૫૮
૪૫ ઇતના તો કરના સ્વામી	૩૫	૬૯ શ્રી રામચંદ્રજીની સ્તુતી	૬૧
૪૬ શામળીયા પીતામ્બર	૩૭	૭૦ શ્રી હરી નામ ધ્વનીયો	૬૧
૪૭ ખમા મેરે બાંકે રણછોડ	૩૭	૭૧ અચ્યુતમ	૬૩
૪૮ રાણી વરજોને	૩૮	૭૨ મનન કરવા યોગ	૬૪

શ્લોક

રાધા કૃષ્ણેતિ હે ગોપયે જપંતિ પુનઃ પુનઃ ।
ચતુષાદ્યર્થ કિંતેષાં સાક્ષાત્કૃષ્ણો પિલભ્યતે ॥

શ્રી ગર્ભ સંહિતા

અર્થ:—હે ગોપ ? રાધા કૃષ્ણ રાધા કૃષ્ણ એ પ્રકારે જે કોઈ વારંવાર જપે છે. તેને ધર્મ, અર્થ કામ, મોક્ષ, કંઈ પણ દુર્લાભ નથી પરંતુ જે સાક્ષાત્ શ્રી કૃષ્ણ છે તે પણ પ્રાપ્ત થાય છે.

શ્રી ઉમરેઠ ભજનમંડળીમાં ગવાતાં ભજનો.

ભજન. (સાખી)

કુંડાળો દુઃખ ભંજનો, સદાયે બાળે વેશ
પ્રથમ પહેલો સમરીયે, ગવરી પુત્ર ગણેશ.

સીયાવર રામચંદ્રકી જે.

ગવરી તારા પુત્રને, વીનવું વારંવાર,
સકળ વિશ્વ ત્રિલોકમાં, પ્રથમ પુંજ થાય.   ,,
આસન લીજીયે પ્રેમના, પધારો પ્રભુ દયાળ
શુભ ગાઉં હું તમતણા, આવી સ્વીકારો મોરાર   ,,

(૨)

ભજન ૧

લાગે સૌથી રૂપાળો શામળોજી
શીરે ઓઢે છે કાળો કામળોજી
વાલો ધેનું ચરાવે વનમાંજી
તોય બેઠો છે મારા તનમાંજી
એ.....ખંસી બબલી, તાન તીખા મુણાવે
ચીત્ત ચોરી લીયે છે, એ નંદ કુંવરજી લાગે.

ભજન ૨

જય જય નોધારાના આધારારે,
સીતાપતી છો પ્રાણ હમારા,
હારે રઘુપતી છો પ્રાણ હમારા,
એ.....જન્મ થતા પહેલાં, પડ્યો ધરણી માંદ,
પ્રભુ દેખાડી દુધની ધારા,
હારે પ્રભુ દેખાડી દુધની ધારા.
અમ્મીની હોળીથી હમને ઉગાર્યા પ્રભુ, (૨)
એવા જઠરાથી જાળવનારા રે,
સીતાપતી છો પ્રાણ હમારા.
એ.....નારદ સારદ વ્યાસ વીષારદ,
ગાવે સદા ગુણ તારા,
હારે પ્રભુ ગાવે સદા ગુણ તારા.

(૩)

સુખ કરનારા દુઃખ હરનારા, (૨)

એવા અવીધર ઉર વસનારાયે,

સ્રીતાપતી છે પ્રાણ હમારા.

ભજન ૩

ઓ મોહન મારા, વીનતીના ઉરથી વીસારોજી

ઓ પ્રીતમ ખ્યારા, સમજીને સહેજ ઇસારોજી,

મુજ અપરાધો ગણતાં મોહન, આવે નહી કંઈ આરોજી

આંહ્ય ગ્રહો બળવંતા બેટી, આવી આપ ઉગારોજી

—ઓ મોહન મારા.

ગીધ ગુણીકા ગજ સર્વે તાર્યા, પ્રેમે સુણી પોકારોજી,

એથી અધમ કૃતિ હોય અમારી, તોપણ ત્રીકમ તારોજી

—ઓ મોહન મારા.

કામી કુટીલ કોધી કપટી છું, ઉરમાં આપ વિચારોજી,

આ ભવ દરીયો, દુઃખનો ભરીયો, આંહ્ય ગ્રહીને તારોજી

—ઓ મોહન મારા.

દયા ધણી છે ધરણી ધરજી, અરજી ઉરમાં ધારોજી.

અમી ધરજી સુખ કરજો સ્વામી, શરણ પડ્યાને તારોજી

—ઓ મોહન મારા.

---

(૪)

ભજન ૪

મીઠી મીઠી મધુરી વેણુ વાગે,
સુણી મારા ચીતડામાં ચટપટી લાગે,
મધ રાત્રે વેરણુ થઈને જોલે,
સુણી મારા તનડાના તાર સહુ ડોલે.
જરા લાગે મીઠું તાન, ત્યાં હું થાઉં જોભાન,
ગાતાં બળવતાં કાન, મારો તરફ ડે છે જન—મીઠી મીઠી

સાખી

ટહુ ટહુ ટહુકા નાખતી, કરતી ઘણો ગુંજર
પવનથી રતી પાડતી, કાળજડામાં સાર.
હારે મને એના વીના નવ ચાલે,
મળે મન ના મોહન, તો તો થાએ આનંદ—મીઠી મીઠી.

ભજન ૫

ખ્યારા ગોવિંદ ગુણુ ગાશું, રાણાજી હમે ખ્યારા ગોવિંદ ગુણુ ગાશું
ચરણામૃતનો નિયમ હમારે, નિત્ય ઉઠી મંદિર જાશું—રાણાજી
રાણાજી રૂઠશે તો રાજ તબલવશે, ભગવાન રૂઠે તો મરી જાશું „
ઝેરના ખ્યાલા રાણાજીએ મોકલ્યા, અમૃત ગણીને પી જાશું „
રામના નામની ઝાઝ બનાવી, તેમાં જેસીને તરી જાશું „
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ ચરણુ કમળ વારી જાશું „

(૫)

ભજન ૬

તમને રીસ ઘણેરી ચડશે રાજ, કાના કહેવું પડશે.

માસીને તમે હાથે મારી, મામાતું મુળ કાઢ્યું.

મામા કેરું ધન જ આવ્યું, (૨) દ્વારાપુર વસાવ્યું રાજ-કાના.

પાંડવ જ્યારે થયા તમારા, બહુ વાતે વણસાડયા,

કૌરવને નગરમાં રાખી (૨) પાંડવ વનમાં કાઢયા રાજ-કાના.

દ્રૌપદ સુતાએ તમને લજ્યા, તેને મહા સોકવાન કીધી,

પાતળીયાજી પાસે રહીને, (૨) તેની લાજે લીધી રાજ-કાના.

સગાળશા શેઠે જ્યારે સદામત બાંધ્યું ત્યારે પારખું લેવા ધાયા,

કુંવર કેલેયો હાથે મરાવ્યો, (૨) એવા કપટી કહેવાયા રાજ-કાના.

પ્રહલાદજીએ જ્યારે પ્રતિજ્ઞા લીધી ત્યારે, નરસીંહ રૂપજ ધાર્યો

ફાટયો સ્થંભ ને પ્રગટયા મોરારી, હીરણ્યકશ્યપુ માર્યો રાજ-કાના.

ભજન ૭

તમારો ભરૂંસો મને ભારીરે,

હો રામ રાજ તમારો ભરૂંસો મને ભારી.

જળથી ડુબતો સ્વામી, ગ્રજેંદ્ર ઉગાર્યો વહાલા,

ગ્રાહને નાખ્યો રામ મારી રે.

હો રામરાજ.

પ્રહલાદ કારણ સ્વામી, સ્થંભેથી પ્રગટયા વહાલા

હીરણ્યકશ્યપુ નાખ્યો મારી રે.

હો રામરાજ.

લાખાભુવનમાં સ્વામી, પાંડવ ઉગાર્યા વહાલા,
 રાખી નાસવા રામ ખારી રે. હો રામરાજા.
 જુનાગઢમાં સ્વામી, લણે નરસૈયો વહાલા,
 હેતેથી હુંડીઓ સ્વીકારીરે. હો રામરાજા.
 બાઈ મીસાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વહાલા,
 ચરણ કમળ બલીહારી રે. હો રામરાજા.

ભજન ૮

તું તો હાલને મારે છેતર રે હો કરહુનીઆ,
 કરહુનીઆરે મને દરહન દે જે ચ્યારની રહી છું તારી,
 તારે ને મારે હગપણ હાયું, એ તો જાણે જહોદા કાર્ય
 —રે હો કરહુનીઆ.
 ઝા ઝા ધીમાં મેં તો ખીચડો રાંધ્યો, માંહી મગચેળો નાંછ્યો,
 આપણ બે જણ લેળા રે જમહું, ઓલ્યા છોરાં ઉરાડહે માંછ્યો
 —રે હો કરહુનીઆ.
 હામે હેછડે બોરડી વાવી, તેનાં મેઠાં મેઠાં બોરાં,
 આપન બેઉ જણ બોરાંરે વેણહું, ઓલ્યાં છોરાં તે ચારહે ઢોર
 —રે હો કરહુનીઆ.

(૭)

નવા ઘઉંનો મેં તો પુક જ પાડ્યો, માળા હેઠળ મુચ્ચો.
કરહુનીઆરે મેં તો તારે કારણ હળવે હળવે પુચ્ચો

—રે હો કરહુનીઆ.

મારા છેતરમાં કાળીંગડી વાવી, તેની લાંબી લાંબી લુમો,
કરહુનીઆરે તું તો છાંનોમાંનો આવજે, અલ્યા રખેને પાડતોબુમો

—રે હો કરહુનીઆ.

કરહુનીઆરે મને હેત કરીને, દાડી દાડી દરહન દેજે.

મહેતા નરસૈયાના સ્વામી શામળીઆ તારે જોઈએ તે માગીલેજે

—રે હો કરહુનીઆ.

ભજન ૯

હૈયાના પુટયા હરિ સંગે હેત ન કીધું,
લખચોરાશી કેડું લગડું, (૨) માથે બેહોરી લીધું રે-હૈયાના.

પેટ અર્થે પાપ કરતાં પાછું ફરી નવ જોયું,
ચાર દિવસના જીવતર સાડું (૨) મન માયામાં મોહ્યું રે-હૈયાના.

જન્મ મરણ દુઃખ ગર્ભવાસનું, તે નવ સકીયો ટાળી,
માત પીતા યુવતી સુત સંગે, (૨) વીસાર્યા વનમાળીરે-હૈયાના.

આજસને અજ્ઞાન અતિશય, કામ બગાડે તાડું,
દેવાનંદ કહે દેખ વિચારી, (૨) માન કહ્યું તું માડું રે-હૈયાના.

(૮)

ભજન ૧૦

જે પ્રભુને પ્રેમે ભજશે, તે સહેજે ભવજળ તરશે,
માટે ચેતો પ્રભુ ભજ્યામાં સાર છે.
પુત્રને પરિવાર તે કામ ન લાગે લગાર માટે ચેતો
માફ માફ કરતાં, દીકાં વહાલાં કંઈ મરતાં   ,,
કોડાધીપતિ કહાવે, પણ પાઈ ન પાસે આવે   ,,
સ્વાર્થના સૌ બેલી, અંતે મેલશે ઠેલી   ,,
આગ્રાતા મુઠી વાળી, જશો મુઠી ઉઘાડી   ,,
પાપ પુણ્ય હાથે, કીધેલાં આવે સાથે   ,,
જે જે દિન જશે, તે પાછા નવ દેખાશે
શનુ કહે પોકારી, છે કાળ તણી ગતી ન્યારી   ,,

ભજન ૧૧

હરિ ભજતાં હજી કોઈની લાજ જતાં નથી જાણીરે
જેની સુરતા શામળીયાની સાથ, વદે વેદ વાણીરે
વહાલે ઉગાર્યો પ્રહલાદ, હીરણ્યકશ્યપુ માર્યો રે
વિભીષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહાર્યો રે
વહાલે મીરાંબાઈનાં ઝેર, હુળાહળ પીધાં રે
પુર્યાં પંચાળી કેરાં ચીર, પાંડવ કામ કીધાં રે
વહાલે નરસેં મહેતાનો હાર, હાથો હાથ આપ્યો રે

(૯)

ધ્રુવને આખું અવીચળ રાજ, પોતાનો કરી સ્થાપ્યો રે
વહાલો અમરીષની ઓળખાણ, અવતાર દશ લીધા રે
સુદામાની લાગી ભુખ, અંતે સુખ દીધાં રે
આવો હરી ભજવાનો લ્હાવો, ભજન કોઈ કરશે રે
કરજોડી કહે પ્રેમળદાસ, ભકતોનાં દુઃખ હરશે રે.

ભજન ૧૨

હવે રણછોડ રંગીલો, મને બસ પ્રાણ પ્યારો છે
હૃદયમાં મુર્તિ તારી, વિના સંસાર ખારો છે
ગોપીકા પ્રેમમાં ઘેલી, બની તુજ કારણે વહાલા
વીખુટા નાથ નવ થાશે, સેવક તુજ દાસ વિનવે છે
નથી કંઈ આશરો મારે, તમે શીર સ્વામી છો મારા
દાસના દુષ્ટ દુર્ગુણો, હવે નકકી થશે ન્યારા
સદાને કાજ હો સ્વામી, હમેને બુદ્ધિ ઓ આપો
મોક્ષનાં દ્વાર ગર્જવા, હૃદયમાં ચક્ષુઓ સ્થાપો
તિત્તિક્ષણ તેજમય મુર્તિ, રૂપાણું રૂપ છે સારું
લાલ લેવાને અંખીનો, એકાદશી વ્રત મેં ધાર્યું
લગન તારી મને લાગી, વિસારો નહિ હવે વહાલા
દયા કરી હો દયાનીધી, દરશન આપજો પ્યારા

(૧૦)

નિરંતર નામ તાડું છે, ખીજું સર્વે અકાડું છે
 મુરખ હું મુઠ પ્રાણી પર, ખીરદ મોટું તમાડું છે
 અરીના મુળ ઉખેડી, દેવોનાં દુખડાં કાપ્યાં
 ભુતળનો ભાર ઉતારી, ભકતોને સુખ તો આપ્યાં
 કરી ઓડાણા ઉપર મહેર, પ્રભુ આવ્યા ભકતની ઘેર
 અર્જુનની એજ અરજ છે, ઉગારો હો પ્રભુ હમને.

ભજન ૧૩

હમે ખાર ખાર છોગલાં મેલ્યાં છોગાળા,
 ડાકોર વાળા તારી જત્રામાં

હમે થઈએ ગાંડા ને ઘેલા છોગાળા, ડાકોરવાળા   ”

હમે ગોમતીના નીરમાં નાઈશું છોગાળા   ”

નાહિ નીરે ને પાવન થઈશું   ”

ત્યાં માખણીયો છે આરો   ”

નાહ્ય તેનો સફળ જન્મારો   ”

તાડું દેહડું ગગનમાં ગાજે   ”

દરવાજે નોખત વાગે   ”

સામે ડંકનાથનો આરો   ”

ત્યાં તો સંગ ભરાય છે સારો   ”

આઠે હહાડે તારો વરઘોડો "
 તારો જુગમાં ન મળે જોડો "
 પ્રેમ થકી હરીજન ગાએ "
 તેના દુઃખ ફરીદ્ર જાયે "

ભજન ૧૪

આવ્યા શ્રી ડાકોર તારવા, રણછોડરાય આવ્યા શ્રી ડાકોર તારવા
 ભાગલી તે વહેલ વહાલે વૈમાન બનાવ્યું, વચન બોડાણાનુ પાળવા
 —રણછોડરાય.

ગોમતી સંતાયા પોતે ગરૂડા ગામી, ગુગળીને પાછા કાઢવા
 —રણછોડરાય.

સવા વાલની વાળીએ તોલાવ્યા, ગંગાબાઈનાં માન વધારવા
 —રણછોડરાય.

દાસ શનુ પોકારીને કહે છે, ભકતોનાં દુઃખ દાળવા
 —રણછોડરાય.

ભજન ૧૫

મારા રૂપાળા, મારા રંગીલા રણછોડજી,
 રૂડાં તમારાં નામ મારા અલખેલા.

(૧૨)

ડાકોર ઉપર દયા કરી કંઈ પાવન કર્યો ગુજરાત-મારા અલબેલા.
 પીળાં પીતામ્બર ખેરીયાં કંઈ કસખીયારી કોર. „
 બાંધે બાબુ બંધ બેરખા તારી દશે આંગળીએ વેઢ „
 શ્મીરપર મુગટ શોભતા તારે કંઈ એકાવળ હાર „
 તારી હબચીએ હીરલોજગમગે, એના તેજતણા નહિ પાર „
 કેડે કદોરા શોભતા પગે આંઝરનો ઝમકાર „
 પાયે પીયુરંગ મોજડી તારી ચમકતી છે ચાલ „
 મહેતા નરસૈનો સ્વામી શામળો, મારે વહાલે રમાડયા રાસ „

લજન ૧૬

તારો નેડો લાગ્યો મુજને રાજ રણુછોડ રે
 રાજ રણુછોડરે, રંગીલા રણુછોડ રે —તારો નેડો.
 અધમ ઓધરણુ નામ તમારું મહાત્મ્ય એનું મોટું રે
 હરતાં ફરતાં તુજને સમરૂં બાકી સર્વે ખોટું રે—તારો નેડો.
 કાશી દેખી દેખી દ્વારકાં, તીરથ દેખ્યાં આઝાં રે
 સત્સંગતમાં બેઠો ત્યારે, મનડે મુકી માજ રે—તારો નેડો.
 ભવસાગરમાં હું અથડાઉં, સગા સંબંધી લુટે રે
 ઢાસ ઉપરજે દયા કરેા તો, ભવનાં બંધન છુટે રે—તારો નેડો.

(૧૩)

ભજન ૧૭

મેતીયાંવાળા રણુછોડણુ રે,
નીરખી નયનાં ટાઢાં થાય હો લાલ મેતીયાંવાળા
તમારાં મેતીયાં લળી લળી જાય હો લાલ ”
તમને વમી નમી લાગું પાય હો લાલ ”
વહાલા લાગો છો રણુછોડરાય હો લાલ ”
ડાકોરપુરી પાવન કરી રે
પાવન કીધાં છે ગોમતી તળાવ હો લાલ ”
દરવાજે ચોઘડીયાં વાગી રહ્યાં રે
ત્યાં તો માનુની મંગળ ગાય હો લાલ ”
શોભા શીરે કહું મારા નાથની રે
વહાલો મારો તેજ તણો અંખાર હો લાલ ”
રિદ્ધી સીદ્ધી શી કહું મારા નાથની રે,
વહાલો મારો રતન સીંહાસન બેઠા હો લાલ ”
સાકર માંખણુનો મહીમા ઘણો રે,
મહાજન વેચે છે અપાર હો લાલ ”
મહેતા નરસૈયાનો સ્વામી શામળોરે,
હમને પ્રરી રમાડયા રસ હો લાલ ”

(૧૪)

ભજન ૧૮

વાગે છે રે વાગે છે તારી કાયામાં ઘડીયાળ વાગે છે
આ રે કાયાના દશ દરવાજા, નીતીની નોખત ગાજે છે
—તારી કાયામાં.

આ રે કાયામાં બાગ બગીચા, ભરેલો સુગંધી માગે છે
—તારી કાયામાં.

આરે કાયામાં જોત જલત હે તેજના ખીંખકાર વાગે છે
—તારી કાયામાં.

બાઈ મીરાંકહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ, સંતો અમરાપુર મહાલે છે.
—તારી કાયામાં.

ભજન ૧૯

વાગે છે રે વાગે છે વંદ્રાવન મોરલી વાગે છે
એના શબ્દ ત્રિલોકમાં ગાજે છે વંદ્રાવન મોરલી.

આ તીરે ગંગા ને પેલી તીરે ભુમના, વચમાં ગોકુળીઉં ગાજે છે
—વંદ્રાવન.

વંદ્રાવનને મારગ જતાં, દાન દધીનાં માગે છે
—વંદ્રાવન.

(૧૫)

વંદ્રાવનમાં વહાલે રાસ રચ્યો છે, મારો વહાલોજી ઘે ઘે નાચે છે
—વંદ્રાવન.

વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમાં, રાધા ને કૃષ્ણ ખિરાજે છે
—વંદ્રાવન.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, એના દરશનથી દુઃખ ભાગે છે
—વંદ્રાવન.

ભજન ૨૦

હરિ મારા હૃદય રહેજો, પ્રભુ મારી પાસે રહેજો, જો જો ન્યારા
થતા રા....મ તે દિનનો વિશ્વાસ છે, મને તે દિનનો વિશ્વાસ છે
ધના ભગતનું ખેતર ખેડ્યું, વેળુ વાવી ઘેર આવ્યા રા....મ-તે દીનનનો
સંત જનોના પાત્ર પુર્યાં (૨) ઘઉંનાં ગાડાં ઘેર લાવ્યા રા....મ ,,
મીરાંબાઈને મારવા જ્યારે રાણે હોઠા લીધી રા....મ ,,
ઝેરના ખ્યાલા અમૃત કરીયા (૨) ત્રીકમ ટાણે પધાર્યા રા....મ ,,
જુનાગઢના ચોકમાં જ્યારે, નાગરે હોઠા લીધી રા....મ ,,
નરસૈયાની હુંડી લઈને (૨) દ્વારકાંમાં લીધી રા....મ ,,
ભીલડીનાં એઠાં બોર વાલો, પ્રેમથી આરોગ્યા રા....મ ,,
ત્રીભુવનના નાથ તમને (૨) મીરાંબાઈ એ ગાયા રા....મ ,,

ભજન ૨૧

વારી વારી રે નંદના લાલ તારા લટકાને

બલીહારીરે રણછોડરાય   ,,

બલીહારીરે દીનદયાળ   ,,

લટકે વામન રૂપ ધરીને, ઉભા બળીને દ્વારે

ઉઠી ચરણ અવની જઈ જાવ્યા, બળી ચાંચ્યો પાતાળ-તારા.

લટકે સ્થંભથી પ્રગટ થઈને, નૃસીંહ રૂપને ધાર્યો રે

લટકે પ્રહલાદ લકત બચાવ્યો, હીરણ્યકશ્યપુ માર્યો-તારા.

લટકે રામનું રૂપ ધરીને, પિતાની આજ્ઞા પાળી રે

લટકે રાવણ રણમાં રેળ્યો, સીતાને લાવ્યા વારી રે-તારા.

લટકે ગોકુળ ગાયો ચારી, લટકે બળવી બંસ રે

લટકે દાવાનળને પીધો, લટકે માર્યો કંસ-તારા.

લટકે ગીરી ગોવરધન તોલ્યો, ઇન્દ્રનો મદ ઉતાર્યો રે

લટકે જળ જુમનામાં પેઠા, લટકે કાળી નાથ્યો રે-તારા.

એવા લટકા અતી ઘણાને, લટકા લાખ કરોડરે

લટકાળો મહેતા નરસૈનો સ્વામી રૂપાળો રાય રણછોડ-તારા.

(૧૭)

ભજન ૨૨

ધન્ય જેણે હરિ ગુણ ગાયા સંસારમાં
આરે સંસારમાં, આરે અવતારમાં —ધન્ય જેણે
ખીજા સો જાણ્યો, ભવેયા સંસારમાં   ”
હાથી ઘોડાને સુખપાલ બેઠે શું થયું,
શું થયું મેલવી માયા સંસારમાં   ”
કંઠ સાહીને જમ ઝાલશે પલકમાં
દુર રહેશે સુત વીત દારા સંસારમાં   ”
દયા પ્રીતમ ભજો નંદના કુંવરને
સપ્તજ થાશે તારી કાયા સંસારમાં   ”

ભજન ૨૩

હનુરી ચાકર રાખોજી, હનુરી નોકર રાખોજી
શામળીયા ગીરધારીલાલ, નોકર રાખોજી
હનુરી ચાકર રહીશુંજી હનુરી નોકર રહીશુંજી
મોહન મેરલીવાળા દાદા ચાકર રહીશુંજી
ચાકરીમાં સ્મરણ માણું, સેવા માણું હરજી
ભાવ ભક્તિ બજેરી માણું, ચારે વાતો સરખી—હનુરી.

(૧૮)

આકર રહીશું ને બાગ બનાવીશું, નિત્ય નિત્ય દરશન જઈશું
વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમાં, રાધે ગોવિંદ ગાઈશું—હજુરી.

ઉંચા નીચા મહેલ બનાવ્યા, વીચ વીચ મહેલો જાળી,
શામળીયાનાં દરશન કરવા, પહેરૂ પીતાંબર વાળી—હજુરી.

જપ કરવાને પ્રાદ્ધાણ સરજ્યા, તપ કરવા સન્યાસી
ભજન કરવા સંત સરજ્યા વંદ્રાવનના વાસી —હજુરી.

રોઠોડા ઘેર દીકરી ને રાણાજી ઘેર નાર
શામળીયા તારા કારણ મેં છોડ દીધો સંસાર —હજુરી.

બાઈ મીરાં કહે ગીરધરના ગુણ, તુમહો ગુણ ગંભીર
ગોવાલણી કે દરશન દીનો, ત્રઠ યમુના કે તીર—હજુરી.

ભજન ૨૪

ગાયો ચારીને ગોવિંદ ઘેર આવ્યા, ને વારણાં લેઉં વારી વારી
ઘરમાં પેસતાં કાન ઉઘાડા દીઠા, ઝુલણી ક્યાં રે વિસારી.
હો નંદના નાનડીયારે.

ખમા મારા મનના મોહનજીરે, ખમા મારા તનના ત્રીકમજીરે
ખમા મારા પ્રેમના પાતળીયારે, ખમા રાય રણુછોડ રંગીલારે
ખમા કાન ઝુલણી ક્યાંરે વીસારી.

(૧૫)

રૂવે રૂવે ને કાન રૂદન કરે ને, લાવી બેસાડું સામે ઓટે
એરે બુલણીના કારણે, મારો કનૈયો રેતીમાં લોટે

હો નંદના નાનડીયારે.

એ રે બુલણીમાં કાંઈએ નથી, પણ જડીએલ માણેકમોતી,
એરે બુલણીના કારણે, હીંડુ ગોકુળ મથુરામાં જોતી,

હો નંદના નાનડીયારે.

સોના તે કેરી સોયો મંગાવું ને રૂપલા કેરા ધાગા
ખંતીલો દરજી શીવવાને બેઠો, રાય રણછોડના વાગા,

હો નંદના નાનડીયારે.

જરકસીનો જામો શીવડાવું ને ઉપર શીવડાવું કાન ટોપી
છાનો રહેને મારા કુંવર કનૈયા, કાલે પરણાવીશું ગોપી.

હો નંદના નાનડીયારે.

દ્વારકાંથી પ્રભુ ડાકેર પધાર્યા ને, ડાકેર કીધું કાશી
મધરાતે મથુરાથી નાઠા મારીતી પુતના માસી.

હો નંદના નાનડીયારે.

રૂપીએ તે ગજના મસરૂ મંગાવું ને બખીઆ દેવડાવું રામ રાતા
ગાય શીખેને સાંભળે, ગુણ ગાય યશોદા માતા.

હો નંદના નાનડીયારે.

---

(૨૦)

ભજન ૨૫

વારી બહુરે શામળીયા લાલ, મોરલીનો રંગ લાગ્યો રે
સોના તે કેરી મોરલી ને કંઈ રૂપલા કેરા તાર-મોરલીનો.
કાનજી ઘડાવે રૂડા ખેલડાને, રાણી રાધા ઘડાવે હાર   ,,
રાધા મહીં વેચવા નીકળ્યાં ને, કંઈ મારગમાં ઉભો કાન   ,,
વનમાં ઘેરી વ્રજ સુંદરીને, મારો વાલોજી માગે છે દાન   ,,
મોહન વાગાડે રૂડી મોરલી ને તેના શબ્દ ગાજે ગનઘોર   ,,
થૈ થૈ કાર થાયે વ્રીજમાં ને, નાચે છે નંદકિશોર   ,,
વંદ્રાવનની કુંજમાં મારે વહાલે રમાડ્યો રાગ   ,,
શરદ પુનમની રજનીએ વ્રીજ વિનતાની પુરી આશ   ,,

ભજન ૨૬

ગોકુળ વહેલા પધારજો રે,
મથુરા જાવ તો મારા સમ હો લાલ —ગોકુળ
મનમાંથી જાવ તો મારા સમ હો લાલ   ,,
રથ જોડી ચક્રર આવીયા રે,
એ તો મને દુઃખડાના દેનાર હો લાલ   ,,
રાધા રથ રોકી ઉભાં રહ્યાં રે,
મરા હૃદયા પર રથ ખેડો હો લાલ   ,,

(૨૧)

ઓ બાય ઓ બાય રથ મારા નાથનો રે,
વાંસે બેઠા છે હુળધર વીર હો લાલ   ”
મેતા નરસૈના સ્વામી શામળા રે,
હુમને ફરી રમાડો રાસ હો લાલ   ”

લજન ૨૭

નયનાં ઠયાં છે તમને જોઈને, છખીલો લાલ-નયનાં
જે દિનના મોહન તમે ગયા છે, તે દીન વિત્યા મુજ રોઈને-છખીલો
લોક લજ્જા મર્યાદા મુકીને, રહી છું મોહન વરને મોહીને   ”
તમે વિયોગે હું ત્રણ ભુવનમાં, એમાં ન દ્રીઠા ખીજા કોઈને   ”
બાઈમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ ચિત્ત પ્રોઈને   ”

લજન ૨૮

મારી સૈયાંરે, મને દુઃખડી રાધાજીને છોડી ગયો,
છોડી ગયો રે કાનો નાસી ગયો   —મારી સૈયાંરે.
હું તો સુતીતી વહાલાજી અપને મંદિરીએ હરિ,
આડી કમાડી કાનો, દઈને ગયો   ”
આણી તીરે ગંગા વહાલા, પેલી તીરે જુમના હરિ,
વીચમાં કાનુડો બંસી બજવી રહ્યો   ”

મેં તો જાણ્યુંતું વહાલો જન્મ સંગાથી હરિ,
અધવીચ ધોકો હમને હમને ગયો ”

બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ હરિ,
અરણુ કમળ ચિત્ત હમને ગયો ”

ભજન ૨૯

અમારા તે સ્વામી, કોને કોને વરીયા છે
કોને કોને વરીયા, કોનાં કોનાં દુઃખ હરીયાં છે—અમારા.
વરીયા પેલા મુરૂધવજને, ઉભો જેને બેર્યો
મણા ન રાખી જરા દુઃખમાં, અંતે સ્વરૂપે હેર્યો ”
વચન પ્રહારતથી વન કાઢે, ધ્રુવને આપી બાળપણે
એના એહરિ પ્રગટયા છે પછી, ધ્રુવ આગળ બહુ બહાલપણે ”
નાંખ્યો પેલા સુધવાને તાતા તેલે બહાલાએ
સીતળતા અર્પી પછી વરીયા, પહેલો વીંધો ભાલાએ ”
ઘડી ઘડીએ અલીમાન તજાવ્યું, વળી બપઢાં પણ કીધો
તે પછી અન્નુર્નને વહાલાએ, સખા રૂપે કરી દીધો ”
વળતી વહાલો બળીને વરીઆ, જેને ચાંખ્યો પાતાળે
પછીથી છડીને ધારણુ કરી હરિ, બળી દારને સંભાળે ”

દરીદ્રતામાં તાવ્યા સુદામા, વળી તાંદુલ પણ દીધાં
 ઘરમાંથી કાઢ્યા પછી વહાલે, મન ગમતાં સુખ દીધાં „
 તંલપુર સુંઠ ઉપર રહી ત્યાં લગી, જળે યુડાડ્યો હાથીને
 તવ વહાલે આવીને છોડ્યો, ગ્રાહના મુખમાંથી જેને „
 પુરે પુરી મનમાની કરી, કસોટી વહાલો રીઝે છે
 નેત્રે જળ આણી પછી પોતે, કરૂણા જળથી ભીંજે છે „
 અંત લગી તાવે ને તાણે, પણ એક દી ના તોડે
 અંતે સઘળું આપે એવો, વહાલો ભજ્યે કોડે „

ભજન ૩૦

આવોને મારા રઢીયાળા રણછોડરે,
 બહાલા તમારી જુગમાં ન મળે જોડ રે — આવોને.
 પીળાં પીતાંમ્બર શોભે નંદના લાલા રે
 મેં બલીહારી જાવું શ્રી વૃજના વાલા રે „
 મોર મુગટને કાને કુંડળ ધારી રે
 ખમા હો બહાલા, ગોકુળના ગીરધારી રે „
 હાથે કંકણ ખાંહો બાજુ બંધ રે
 નીરખે તેનાં નયનાં થાય પ્રસન્ન રે „

પુલના હાર ને પુલણીઆરા તોરારે

કેડે શોભે સોનાના કઢોરારે

”

ત્રીકમ તારા, તેજ તણો નહિ પાર રે

માણેક માતી, હીરલે જડીયા હાર રે

”

કુલે ગુલાબી તારી પુલે ભરાવું પુલવાડી રે

દામ રઘુનાથને દરશન દેજે દહાડી રે

”

ભજન ૩૧

તને મળ્યો મનુષ્ય અવતાર માંડ કરીને

ભાવે ભજી લે ને ભગવાન, હેત ધરીને

નહિ તો ખાસો જમના માર, પેટ ભરીને

માટે રામ નામ સંભા.....ળ

માટે રામ નામ સંભાળ હેત કરીને —તને મ

ગઈ પળ પાછી ફેર ન આવે, મુરખ મુઠ ગમાન

ભવસાગરની ભુલવણીમાં, વીતી ગયા જુગ ચાર

ફેરા પ્રરીને

,

ગર્ભવાસમાં જાળવી રાખ્યો નવ માસ નીરધાર

અરજી કીધી અલખેલાને, ગહાર ધર્યો અવતાર

મોહ્યો માયાને

”

(૨૫)

કળીયુગ કુડો, રંગે રૂડો કહેતાં ન આવે પાર
જપતપ સાધન કદુ બને નહિ એકનામ તણો આધાર
કૃષ્ણ જપોને ”

સંસાર સાગર જળનો ભરીયો રામ નામનો ઝાઝ
ગંગારામ કેા જ્ઞાન બતાવ્યો, રામદાસ મહારાજ
દયા કરીને ”

ભજન ૩૨

મારા બહાલા રે વંદ્રાવનની વાટે બહેલા આવજો
મારા બહાલા રે પ્રેમી જનને પ્રેમ કરી બોલાવજો
” પ્રેમી જનનાં હૈડાં તો હરખે ભર્યાં
” તે દેખીને ચીતડાં હમારાં ત્યાં ઠર્યાં
” મહીયારી તો મહી વેચવાને જાય છે
” મહીયારીનાં મહી માંખણુ લુંટી ખાય છે
” મહીયારી તો ઠપકો દેવા જાય છે
” જસોદા માતા સોટી લઇને ધાય છે
” જુમનાણી અખંડ આરતી થાય છે
” નરનારી સૌ દર્શન કરવા જાય છે
” વંદ્રાવનમાં અખંડ રાસ રમાય છે
” નટવરજી નાચે ને ગોપીઓ ગાય છે

(૨૬)

„ ગોવરધન ઉપર ગૌધન ચારવા જાય છે
„ માધવદાસ બલીહારી જોવા જાય છે.

ભજન ૩૩

મેલી દેને કાન, કાન રે મારગડો હમારો મેલી દેને કાન
છોડને પાલવડો હમારો —મેલી દેને કાન
વાટે ને ઘાટે શાને રોકો છો
તમને કંસની આણુ, આણુ રે-મારગડો હમારો „
વારે વારે તમને નંદકુંવરને
હજી ન આવી શાન, શાન રે-મારગડો હમારો „
ઉભા ઉભા તમે શાન કરો છો
મોહનાં મારો છો બાણુ બાણુ રે-મારગડો હમારો „
હમે મહીયારાં રાજા કંસનાં
શાનાં માગો છે દાન દાન રે-મારગડો હમારો „
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ
તમે છો નંદના લાલ, લાલ રે-મારગડો હમારો „

ભજન ૩૪

મન માયામાં જાય લકિત કરું કેમ શ્રી હરિ
જીવ મારો મુંઝાય લકિત કરું કેમ શ્રી હરિ

(૨૭)

બ્યારે ઉઠું પ્રાતકાળ, સાથે રડતાં ઉઠે બાળ
એ છે મોટી જન્મળ ”

એને સમજાવું ઝટ, કહું તેની ખટપટ
એને છાનાં રાખું ચટ ”

ત્યાં તો દીન ચઢી જાય, પાઠ પુંજ નવ થાય
જીવ ધંધામાં જાય ”

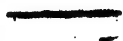
નારી બોલે વચન, ઘરમાં થોડું છે અન્ન
ફાલે ક્યાંથી ભોજન ”

તમે કેમ થયા રાંક, કંઈક લાવેને શાક
એમાં મારે શું વાંક ”

નારી બોલે છે એમ, મારે પહેરવા બેઠાંએ હેમ
તેનું કરવું મારે કેમ ”

આ છે જુઠી જન્મળ, નારી બેઠ ચઢે છે કાળ
બળે અગ્નિની ઝાળ, ”

કહે વીઠલ મહારાજ, પ્રભુ રાખો મારી લાજ
કહું લકતોનાં કાજ ”

ભજન ૩૫

કાનુડા માજમ રાત, મેરલી વાગી હો જી રે	
બાઈ પેલા જીમનાજીને ઘાટ	—કાનુડા.
પાણીડાં આતાં હોજી રે (૨)	
બાઈ પેલા કેશરીયા તળાવ	”
ઉઢાણી ભરાણી હો જી રે (૨)	
બાઈ પેલા આમળીયાને ડાળ	”
બેડલાં મેલ્યાં હો જી રે (૨)	
બાઈ પેલા સરોવરીયાની પાળ	”
ચાલ્યો ચાલ્યો હો જી રે (૨)	
બાઈ મારી સહીયરોનો સાથ	”
ખેડ્યાં ખેડ્યાં હો જી રે (૨)	
બાઈ મેં તો અવળાં સવળાં ચીર	”
મેલ્યાં, મેલ્યાં હોજી રે (૨)	
બાઈ મેં તો પારણીયાણાં બાળ	”
મળીયા, મળીયા, હો જી રે (૨)	
બાઈ પેલા નરસૈયાના નાથ	”
પુરી પુરી હો જી રે (૨)	
બાઈ મારા મનડા કેરી આશ	”

(૨૬)

ભજન ૩૬

ઓધવ બાણે તેને તો હમે બાણીયેરે	
વર રાધાજીનાને વખાણીએરે	—ઓધા બાણે
કંઈક બાણ્યા મીરાંબાઈ રાણીએ રે	
ઝેર પીધાંતાં સારીંગ પ્રાણીએ રે	”
કંઈક બાણ્યા શંગાળ શેઠ વાણીએ રે	
કુંવર વધેયો અંગાવતી રાણીએ રે	”
કંઈક બાણ્યા નરસૈયા નાગરે રે	
હુંડી સ્વિકારી કેરા કાગળે રે	”
કંઈક બાણ્યા પાંડવ કેરી રાણીએ રે	
ચીર પુયાંતાં, એ એધાણીએ રે	”
ગુરૂ ગાયે ગેમલ રસ વાણીયે રે	
ગોરસ પીધાં કાનુડા વરદાણીયે રે	”

ભજન ૩૭

નાગરનંદાજીના લાલ (૨) રાસ રમતાં મારી નથની ખોવાણી
કાના જડી હોય તો આલ્ય (૨) રાસ રમતાં ”
નાની નાની નથની ને માંહી જડેલા હીરા,

(૩૦)

નથની આપોને મારા (૨) સુભદ્રાના વીરા, વીરા, વીરા.
નાગર નંદાજીના લાલ ,,

એક એક મોતી માંડી સોના કેરો તાર,
સોળસેં ગોપીમાં પ્રભુ (૨) રાખો મારો ભાર, ભાર, ભાર.
—નાગર.

નાનેરી પહેરૂં તો મારા નાકે નવ સોહાય,
મોટેરી ઘડાવો મારા (૨) મુખ પર જોલાં ખાય, ખાય, ખાય.
—નાગર.

નથની ને કારણે મેં હુડયું વંદ્રાવન
નથની આપોને, મારા (૨) પ્રાણજીવન, વન, વન.
—નાગર.

નથની આપોને પ્રભુ, નંદના કુમાર
નરસૈયાના સ્વામી ઉપર જાવું બલીહાર, હાર, હાર.
—નાગર.

ભજન ૩૮

મારા શામળીયાજી શેઠ (૨) તમે હમને લઈ ચાલો વૈકુંઠ દેશ
સુદામાનું સંકટ હરીયું મુષ્ટિક તાંદુલ માટે
કરમાબાઈના કુર જમીયા, વહાલા પાછલી રાતે—મારા.

અહુલ્યા નારી ગૌતમની પ્રભુ ચરણ રજથી તારી
સવરી કેરાં ઘોરજ એકાં, આરોગ્યા ગીરધારી „

કુબ્જ દાસી કંસની પ્રભુ ચંદન માટે સ્થાપી
ઝેર ભરીને માસી આવી, જસોદા પદવી આપી „

દ્રૌપદી પોકારે વિકૃલ દ્વારકાંથી આયે
કૌરવની સભામાં હુરજી, ચિર લઈને ધાયે „

મીરાં ઉપર ક્રોધ કર્યો રાણાએ હુરજી જ્યારે
હેત કરીને રાધાવરે ચાંખ્યા રૂદ્રીયા સાથે „

કર બેડી ગોપીજન કહે છે, વહાલા ના વિસારો
હમે તમારે શરણે રહીએ, ભવસાગરથી તારો „

ભજન ૩૯

કોઈ મને કૃષ્ણ દેખાડો રે મધુવનમાં

કોઈ મને પ્રભુજી મીલાવો રે શ્રી ગોકુળમાં

મેરી મતી હેરી તેરો મર્મ ન ભણ્યો

વનમાં ફરે વહાલો તનમાં રે, મધુવનમાં—કોઈ મને.

સકળ વન હુંડ્યાં, સકળ વ્રજ ઘેર્યાં

અતિ રે ઉદાસી મારા તનમાં રે મધુવનમાં „

અમર ચીર પહેર્યાં વાઘામર ઓઢ્યાં
 પુલડાં વીણતાં જાગનમાં રે મધુવનમાં ”
 ચીર મારાં ફાટ્યાં તે હાર મારા તુટ્યા
 નીર ભરાયાં લોચનમાં રે મધુવનમાં ”
 સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલન કુ
 અતીશે ઉલટ મારા મનમાં રે મધુવનમાં ”

લજન ૪૦

તમે મળવા તે ના આવ્યા શા માટે
 તમે છો રે જનમના ચોર, મળવા આવો સુંદીર વર શામળીયા
 તમે ગોકુળમાં ગાયો ચારતા તમે માગીને પીતા છાશ
 —મળવા આવો૦

તમે આહીરડામાં ઉછર્યા, તમે ભરવાડના ભાણેજ ”
 તમે જુમનાના આસ રોકતા, તમે ખોળલે ઉડાડ્યાં નીર ”
 તમે કાળી તે કામળી ઓઢતા, સવરીના ખાધાં જોર ”
 વા વાયાને વાઢજ ઉલટ્યા, ગોકુળમાં ટહુકા મોર ”
 મેતા નરસિના સ્વામી શામળે, વહાલે પારી રમાડ્યા રાસ
 —મળવા આવો૦

ભજન ૪૧

તુજ વિના મોરી કોણ ખબર લે શ્રી ગોવરધન ધારીરે
 ઔરનકુ તો ઔર ભડસો હમકુ આશ તુમારી રે—તુજ૦
 મોર મુગટ પિતામ્બર શોભે, કુંડગકી છામી ન્યારી રે „
 પાણીની ઉપર પાજ અંધાવી, સન્યા તે પાર ઉતારી રે „
 ભરી સભામાં દ્રોષદી પોકારે, લલજ તે રાખી મુસારી રે „
 વંદ્રા તે વનને મારગ જાતાં, મળીયા છે મોહન મોરારીરે „
 વંદ્રા તે વનમેં રાસ રચ્યો છે, સોજસેં ગોપીમાં ગીરધારીરે „
 જુમના કે નીર તીર, ઘેનું ચરાવે અંસી બજાવી નંદલાલેરે „
 વંદ્રા તે વનની કુંજ ગલનમાં, ખેલત સધા નારી રે „
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ બત્રીહારીરે „

ભજન ૪૨

જે દુઃખ થાય તે થાજે રૂડા રામને ભજતાં
 પીંડ પડે તો પડવારે દેજે જીવ જાય તો જાજે —રૂડા૦
 ઉચે આંધીને તણે અગ્ની પ્રજાળે માર મુશળના ખાજે „

લોક નિંદે તેને નિંદવારે દેખે, રાજ દડે તો દંડાળે ,,
હરીજનોને હાસ રણછોડ કહે છે ગુણ તો ગોવિંદના ગાળે ,,

ભજન ૪૩

અચ્છા મેરા દીનાનાથ, મેરી શોધ લેના
મેરી શોધ લેના નાથ, મેરી શોધ લેના—અચ્છા૦
સોનેકા સોનૈયા નાહી, રૂપેકા રૂપૈયા નાહી,
કોડી દમડી પાસ નાહી, કહાં જાકે રહેના.—અચ્છા૦
માતા નાહી પિતા નાહી, ઔર જોડી બાંધવ નાહી,
એસા કોઇ દોસ્ત નાહી, કહાં જાકે રહેના—અચ્છા૦
ખેતી નાહી વાડી નાહી, ઔર કુચ્છ ધંધા નાહી,
એસા કોઇ રાજા નાહી, કહાં જાકે રહેના—અચ્છા૦
કહેતા હે મલુકદાસ, છોડી દે પરાઇ આસ,
ગંગા કે કિનારે જાકે, રામ નામ લેના—અચ્છા૦

ભજન. ૪૪

જસોદા તેરાહી લાલાને, મેરી મહીં મટુકીયાં ફેડ
મહીં મટુકીયાં ફેડ અરરર, મહીં મટુકીયાં ફેડ—જસોદા.

મહીંકી મટુકી ધરી શીર પર, મેં જાતી બડે લોર
વંદ્રાવનકી કુંજ ગલનમેં (૨) મીલ ગયે નંદકીશોર-જસોદા.

ચુંબ કપોલ ખોલ અણખોલે, ખોલે માખણ ચોર
દેરે મહીંકા દાણુ ગોવાલાણુ (૨) કરે એશી ઝુંડ જોર-જસોદા.

મોસે કહે નાચ મેરે સંગમે, હરખીચ બનકી જોર
ગ્વાલ ખાલ તો સખા કૃષ્ણ કે (૨) હસે હસાદી મોય-જસોદા.

ઇત જાવું તો સખા કૃષ્ણજી, રોકે ચારે કોર
ઉત જાવું તો જમુના વેરણુ (૨) ઘેરી લેત હી લોલ-જસોદા.

અખ ન જાઉંગી એ વૃજ માંહી, અમને લીયોં મુખ મોલ
છોટી સી કહું અચ્છી નગરીયાં (૨) રાધા નંદકીશોર-જસોદા.

જુમના તટ પર બંસી બજાવે, કાળી કામળીયાં ચોદ
સુર સ્યામ કે સ્વામી કનૈયા, (૨) જુલમી જાલમજોર-જસોદા

ભજન ૪૫

ઇતના તો કરના સ્વામી, જખ પ્રાણુ તનસે નીકસે
ગોવિંદ નામ લેકર, મેરા પ્રાણુ તનસે નીકસે

ચાહે ગંગાજીકા તટ હો, ચાહે જુમનાજીકા ખટ હો
મેરે શામળા નીકટ હો— જખ૦

ચાહે શીરષે મોર મુગટ હો, મુખડે પર કાળી લટ હો
એહી ધ્યાન સદા મુજ ગટ હો— જખ૦

ચાહે વંદ્રાવન કે સ્થળ હો, મેરા મુખમે તુલશી દળ હો
ચાહે કૃષ્ણ ચરણકા જળ હો— જખ૦

યમુનાકે તટ પે ખડા હો, બંસરીમે સુરતો લય્યા હો
જખ તીરછા પાકે ધર્યા હો— જખ૦

જખ કઠે પ્રાણુ આવે, કોઈ રોગ ના સતાવે
યમ દર્શન ના દીખાવે— જખ૦

ઉસ વકત જલદી આના, મુજકો ન ભુલ જાના
બંસીકી ધૂન સુનાના— જખ૦

મેરા પ્રાણુ નીકળે મુખસે, તેરા નામ નીકળે મુખસે
બચ જાઉં ઘોર દુઃખસે— જખ૦

ઇતની મેરી અરજ હૈ, માનો તો કયા હરજ હૈ
એહી સુરકો ગરજ હૈ— જખ૦

ભજન ૪૬

શામળીયા પિતામ્બર ધારી, તારી ગરૂડ ઉપર અસ્વારી
 હો—શામળીયા
 ગોવિંદા ગોકુળવાસી, તેં હાકોર કીધું કાશી રે હો—ગોવિંદા
 ગોવિંદા ગોકુળવાસી, તેં માર્યો મામે માસી રે હો—ગોવિંદા
 સિતાવર છો ધનશામી, ગટગટના અંતરજામી હો—સિતાવર
 રાધાવર છો રંગરસિયા, મારા હૃદયકમલમાં વસીયા હો—રાધા
 તને બોડાણાણ લાવ્યા, પ્રભુ લકતોને મન લાવ્યા હો—શામ
 ધન્ય ગંગાબાઈની વાળી, સવા વાલ થયા વનમાળી હો—શામ

ભજન ૪૭

ખમા મેરે બાંકે રણછોડ, ધન્ય તેરી સાહુયખી
 ધન્ય તેરી સાહુયખી (ર) ખમા મેરે
 કોઈ ચલે હાથી ઘોડા, પાલખી મંગાય કે
 સંતો ચલે નંગે પાઉં, કીડીયો બચાય કે—ખમા મેરે
 કોઈ બોલે સાલ હુશાલા, કમળીયા મંગાય કે
 સંતો બોલે ભગવી કફની, ભલુતી લગાય કે—ખમા મેરે

કોઈ ખાવે શીરા પુરી, લડુઆ ખનાય કે
 સતો પાવે સુકા દુકડા, લોગ લગાય કે—ખમા મેરે
 સખ કોઈ ન્યાલ લયે, કુચ કંચનમે
 તુલસીદાસ ન્યાલ લયે, રામ ગુણ ગાય કે—ખમા મેરે

ભજન ૪૮

રાણી વરજો ન છેલ બિહારીરે (૨)
 નીરે ભરનકુ જાતીતી, યમુના કે ઘાટપે
 પીછેસે મારી કિંકરી, મેરે શિરકે માટપે
 ભીંજ ગઈ ભીંજ ગઈ તન સારી હુમારીરે—રાણી
 સ્નાન કરનકુ જાતીતી, યમુનાકે ઘાટપે
 ચીર હરકે ચઢ ગયે, કંદમકે ડાળપે
 રહે ગઈ રહે ગઈ મેં જલમે ઉઘાડી રે—રાણી
 હુમ ચલે સખ જાયગે, તેરે નંદ ગામપે
 હર ગઈ સખીયાં, સખ સુર સ્યામ પે
 માનો માનો એ અરજ હુમારી રે—રાણી

ભજન ૪૯

યમુના નીકટ કનેયારે, બસી બજ રહા હું
મામા કંસકુ માર્યો, હીરણ્યકસ્થપ સંહાર્યો
નૃસિંહ રૂપ ધાર્યો રે, પ્રહલાદ કુ ઉગાર્યો

કુબ્જને બહુ ડારા, સખી શ્યામ હમારા મોહ્યા
મેં લાખ જતન કર હારી રે, નહિ માનતા ગીરધારી

ચંદ્ર સખી કો ખ્યારો, હેજી કૃષ્ણ કૃષ્ણ પુકારો
ગોકુલ કો રહેને વાલે રે, મથુરાં કો બાને વાલે-યમુના.

ભજન ૫૦

ગોવિંદ ગુણ ગાઇ લ્યો મન બેલા

હરિજન થાવને વેલા વેલા

હરિગુણ ગાઇ લ્યો પ્રથમ પેલા

તારી કાયાના પડતા પેલા રે

—ગોવિંદ

કાયા પાણીનો પરપોટો, અંતે એ ભરૂંસો ખોટો

બુગમાં હરિ ભજ્યાનો જસ મોટો રે —ગોવિંદ.

મન તું મારૂં મારૂં કરતો, સગાં સંબંધી સાથે લડતો

તું તો હિંડે છે મગરૂંખીમાં ફરતો રે —ગોવિંદ.

જીવ તારે અવર તણી છે આશ, વેશ ઘણો ને થોડી રાત
 પળમાં થઈ જશે પરલાત રે —ગોવિંદ.
 એવી વૈષ્ણવ જનની રીત, કરી લે શામળીયા શું પ્રિત
 જુગમાં હુરિભજને બાજી જીત જીત જીત રે—ગોવિંદ.

ભજન ૫૧

બહાલા તમારું મુખડું, કંઈ ટાળશે મારાં દુઃખદર્શન આપોને
 જે જે શ્રી ગોપાળ લાલજી, મારી ભાગો વિયોગની ભુખદર્શન.
 ઘડીના ગોઠે શ્રી નાથજી, હું સુતુ દેખુ સર્વ —દર્શન.
 આપ કૃપાએ શ્રી હરિ, મને મળીયુ પુરણ પદ „
 જ્યારે જોઉં ત્યારે આપની, પુરણ દેખું પ્રિત „
 ખડકીએ જોઉં ત્યારે અડકીને ઉભા, શેરીએ સામા સામ „
 બારીએ જોઉં ત્યારે બેઠેલા પ્રભુ સુતા દેખુ સેજ „
 જમવા બેસું તો મારી જોડમાં, પ્રભુ નિરખું એના એ „
 અંત ભમે ને હાલમાં મને, ના વિસારશો નાથ „
 ગોલોકમાં ને પરલોકમાં, હું તો નિરખું એના એ „
 મથુરાં પતિ વૃજ લાડીલા, તમે ભક્ત તણા પ્રતિપાળ „

એમાના લાલણને ધણીઅમા, તમે આયેના ગોમાળા ,,
 હસે લીસો કહે ગાઉ છું, તમે લકતોનાં કીધાં ઘણાં કામ ,,

—
 લગન પર

બહાલો પ્રેમને વશ થયા રાજી રે
 તેમાં શું કરે પડિતને કાજી રે
 મથુરાના વાશી તે ઘેર આવો રે
 મારા શામળાના સંદેશા લાવો રે
 મારા બાળા તે પાણી ખેલી રે
 નવ જાશે પ્રભુ માયા મેલી રે
 અમે માયાથી અળગા રહીએ રે
 અમારા વિરહની વાત કેને કહીએ રે—બહાલો.

સાખી

ગુણકા હવી તે પોષ્ટ પદાવતી, અને તેમાંથી લહે લાગી
 લગવાન તેને સ્હેજમાં મળીયા, એની સંસારની જામણા લાગી રે
 —બહાલો.

વિદુરને ઘેર શ્રી કૃષ્ણ પધાર્યા, અને કેળાં આણ્યાંતાં માગી

મલ કાઢીને છોતરાં ખવડાવ્યાં, બહાલે તોય ના બેયું બાળી રે
—બહાલો.

કરમા બાઈનો ખીચડો આરોગ્યા, અને વીદુરની જમ્યા ભાજી
સવરીનાં બોડાં બોર આરોગ્યા, બહાલે છપ્પનલોગ મેલ્યા ત્યાગીરે
—બહાલો.

ભકતની લોક નિંદા કરે, અને જગત થયું છે પાજી
ભલે મળ્યા મેતા નરસૈનાં સ્વામી, માથે ગીરધર રહ્યો છે ગાજીરે
—બહાલો.

ભજન ૫૩

તેરી શરણમેં આયગે, ફીર આશ કીસકી કીજીયે
ફીર આશ કીસકી કીજીયે (૨) —તેરી.

નહિ દેખ પડતા હે મુજે, દુનિયામે તેરી સાનકા
ગંગા કિનારે બેઠ કે, કમ કુપકા જળ પીજીયે—તેરી.

હુરમીજ નહિ લાયક હું મેં, ગરચે તેરે દરબારકા
મેરી ખતા કો માફ કર, હીદાર અપના દીજીયે—તેરી.

પતિતપાવન નામ સુન કર, મેં શરણુ તેરી પડા
સફલ કર હંસ નામ કો, અપના મુજે કર લીજીયે—તેરી.

મીલતા હે પ્રદાનદં હસકો, નામ લેનેસે સહી
એસે પ્રભુ હો છોડ કર, ફીર કેમસે હીવ કીજયે—તેરી.

ભજન ૫૪

ભુધરજી ઉતારને ભવ પાર, સ્વપ્ના જેવો લાગે સંસાર
રણુછોડરાય હીસો છો દિન દયાળ, દર્શન દેને હો દેવ મોત્સર
દર્શન આપો દુઃખડાં કાપો, જીવણુ જીગદાધાર
સ્યામ સુંદર તારૂં દર્શન પામી (૨) આનંદ વાધે અપાર
—રણુછોડરાય.

લકત બોડાણુનું વચન પાળવા પધાર્યા ડોકોર ગામ
સવાવાલની વાળીએ તોળાયા (૨) રાખ્યું સંગાખાઇનું નામ
—રણુછોડરાય.

અનેક લકતનાં કામ જ કીધાં કૃપા કરી કીરતાર,
હાસ સનુની વિનતી રિવકારી (૨) ઉતારને ભવપાર
—રણુછોડરાય.

ભજન ૪૫

બંડે કહીયો સમાચાર મીલને, સુદામાણ આયે મુલમાણ આયે

પ્રાટે તુટે રે કપડે હમારે હો કપડે હમારે

દીસે દુર્બળ હમારી કાય —મીલને.

મુદી એક તાંદુલ લાયે ઓ તાંદુલ લાયે

લાયે લાયે બમલ હુપામ —મીલને.

હસી મેલ્યા રણી રૂક્માણી ઓ રૂક્માણી

કેણુ લાગે તમારા ભાત —મીલને.

બાળપણ કે મિત્ર હમારે ઓ મિત્ર હમારે

હમે ભણતા એક નિશાળ —મીલને.

મુરદાસ ચરણ બલિહારી ચરણ બલિહારી

મેં તો જન્મે જન્મે તારો દામ —મીલને.

ભજન ૪૬

ત્રીજ વાસીરે ત્રીજ વાસી, મોરલીયા વાળો ત્રીજવાસી

પાંસલડી વાળો ત્રીજ વાસી, નંદાણનો લાલો ત્રીજવાસી

છેલ છોગાળો ત્રીજ વાસી, કાનુડો કાળો ત્રીજ વાસી

લાગે સૌથી રૂપાળો ત્રીજ વાસી —ત્રીજ વાસી રે.

(૪૫)

મથુરામાં બહાલે જન્મ જ લીધો

ગોકુળમાં આવ્યા નાશી — મોરલીયો વાળો વ્રીજ વાશી.

માતા જશોદા આનંદ પામ્યાં

અખંડ પ્રગટયા અવિનાશી—મોરલીયો વાળો વ્રીજ વાશી,

મથુરામાં બહાલે મામાને માર્યો

ગોકુળમાં મારી માસી — મોરલીયો વાળો વ્રીજવાશી.

દ્વારકાંથી પ્રભુ ડાકોર પધાર્યા

ડાકોરને કીધું કાશી — મોરલીયો વાળો વ્રીજ વાશી.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના સુણ

જન્મો જન્મની હું દાસી—મોરલીયો વાળો વ્રીજ વાશી.

લજન ૫૭

રથ ફેરો ગોકુળ રથવાળા

હાંરે રથ ફેરો ગોકુળ રથવાળા

બહાલા તમે નંદ જસોદાના લાલા

બહાલા પ્રભુ દીસો છો કામળગારા

—રથ ફેરો.

ગંગાજી તલપે ને યમુનાજી તલપે

તલપે નદીયો નાળાં રે

—રથ ફેરો.

(૪૬)

ગાયો દે તલપે ને વાછરડાં તલપે

તલપે છે ગોપ ખીચારા દે

—રથ ફેરો.

ચંદ્રમા તલપે ને સુરજ તલપે

તલપે છે નવલખ તારા દે

—રથ ફેરો.

વલ્લભ વિયોગે ગોપીયો તલપે

તલપે છે પ્રાણુ હમારા દે

—રથ ફેરો.

ભજન ૫૮

આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા છખીલો લાલ

આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા

વાસુદેવ દેવકીને ઘેર જન્મ લીધો છે વહાલે

નંદજીની ગૌધેન ચારવા

—છખીલો લાલ૦

માસી પુતનાના વાલે પ્રાણજ લીધા

મામા તે કંસને મારવા

—છખીલો લાલ૦

ટચલી આંજળીએ વહાલે ગોવર્ધન તોળ્યો

ધંદ્રનાં માન ઉતારવા

—છખીલો લાલ૦

મંદ્રા તે વનની કુંજ જલનમે

ગોપીયોને રાસ રમાડવા

—છખીલો લાલ૦

વદ્ધલના સ્વામી પ્રભુ રસિક સીરામણિ

ભૂમિનો ભાર ઉતારવા

—છપીલો લાલ૦

ભજન ૫૬

બહાલે મોરલી વગાડી કંઈ તાનમાં ને
મારાં મન તો હર્યાં છે એની સાનમાં ને —બહાલે૦

ખાવા પીવાનું હમે સૌ ભુલી ગયા ને
ચરૂ કરવાની શુદ્ધિ તો નવ રહી ને —બહાલે૦

એવી ચટપટી લાગી મારા મનમાં ને
મારો બહાલો રમે છે વંદ્રાવનમાં ને —બહાલે૦

એવી આતુરતા પ્રગટી મારા અંગમાં ને
રાધા રાસ રમે છે હરિ સંગમાં ને —બહાલે૦

પૂરે પુઠ્ઠીને તાલી લે છે હીચમાં ને
મારો બહાલો રમે છે પેલી ગીચમાં ને —બહાલે૦

આવો આવો શું જાવ છો રીસમાં ને
પુરા પહોંચ્યા નથી પચવીસમાં ને —બહાલે૦

પ્રહ્લાદ ઇંદ્ર સો જોવાને આવીયા ને
સાથે નારદ મુનીને લાવીયા ને —બહાલે૦

(૪૮)

ગુરુ ગાયે જેમલ નકે ભેટીયા ને
મુને વળખાડો ભકિત તણા સાચીયા ને — બહાલે.

ભજન ૬૦

જાવમા જાવમા જાવમા રે મારા વહાલા મથુરાંજી જાવમા
હારે નંદલાલા મથુરાંજી જાવમા
હારે વ્રીજ બહાલા મથુરાંજી જાવમા—જાવમા જાવમા
અકુરના રથ દેખી શ્યામા વિચારે
માયા મતમાં લોભાવમારે — મારા બહાલા
સોજસેં ગોપિયોમો સંગ તજીને
કુન્જના સંગી થાવમા રે — મારા બહાલા
ટળવળતા મેલીરે ત્રીકમળ
નાથ નમેરા થાવમા રે — મારા બહાલા
કહે મીઠો પુરૂષોત્તમ પ્રીતે
બીખડાં ઘોળી ઘોળી થીવમારે — મારા બહાલા

ભજન ૬૧

ઉમાકે કંથ મતપાલા ગલેમે રૂંઢકી માલા
મલમે રૂંઢકી માલા (૨) — ઉમાકે

કીધી નંદી પરે સ્વારી સંગમે પાર્વતી નારી
 ગોદમાં શેલે ડુંડાળા ગલેમેં ફંદકી માલા—ઉમાકે
 ચલે શંકર ત્રીપુસારી જટામે ગંગ હે ખ્યારી
 કમંડળ હાથ મૃગછાલા ગલેમેં ફંદકી માલા—ઉમાકે
 ડમક ડમ ડીમરૂ ખાજે તનક થેઈ થેઈ ધ્વની ગાજે
 અગડ બંમ બંમ બંજે તાલા ગલેમેં ફંદકી માલા—ઉમાકે
 ગિરી કૈલાસકે વાસી મીટાઢે કાળકી પ્રાંસી
 સમજ કર લાજ રખવાલા ગલેમેં ફંદકી માલા—ઉમાકે

ભજન ૬૨

કળિ ભારે પાતાળ ઉતારી, પૃથ્વી પોકારે
 હો નાથ કહોજી, કોલ પ્રમાણે અવતરશે ક્યારે
 મુકી માનવતની માઝા, પ્રજાના પ્રાણુ થુસે રાજ
 કરી નિજ ખુન તણાં ખાજાં, કરિતન તંતુ તણાં વાજાં
 માનવ ભક્ષિ ભૂત ભૂખ્યાં એ, સૃષ્ટિ સંહારે—હો નાથ૦
 વહાવી ક્ષીર દધિના ઝરણાં, કરે પ્રહ્લાદ તણાં ભરણાં
 તમે પશુ નમતા નિજ ચરણાં, લઇએ દાંત વિષે તરણાં
 યંત્ર દખાતી ઘેનુ પુછી રહી, રડતી ચોધારે—હો નાથ૦

સ્થળે સ્થળ ખાપ તણાં થાણાં, કહી નહી વાય રૂડાં વાણાં
 નથી રૂતુઓના ઠેકાણાં, સુકાયાં તીર ખુટયા દાણાં
 જગજગવાદ તણે જાનનીલ, જંબુદ્વિપ આરે—હો નાથ૦

પુરાણ કુરાન ન કોઇ વાંચે, અતિ પર ભાષા પર રાચે
 નિરંકુશ સર્વ બની નાચે, જઇ સુરજક્ષ ગૃહે બાચે
 પાપીના પોખાર પડે છે, હરિના જન હારે—હો નાથ૦

અમારા કાશી અને મક્કા, પરે પરદેશી તણા ડંકા
 સીતાજી રાવણને લંકા, કરે પરદેશ વિષે પંખા
 અલડાયે છે યજ્ઞ અમારા, દનુસુત સંચારે—હો નાથ૦

હિમાલયને સુરની સરીતા, સહે પરદેશ તણી સત્તા
 ઇતર સ્થળ જે યાત્રા કેરાં, ભરે પરદેશી તણા વેરા
 પૂર્વજને પાણી દેવું રહિ, કેને આધારે—હો નાથ૦

હિંચોળ્યા ને હરિતમ જેણે, રમોડયા અંકે વિષે જેણે
 ઉછાળ્યા વૃક્ષ સ્થળે જેણે, પીવાડયાં દુધ મીઠાં જેણે
 નથી નિજ વેણુ વલોટયાં વદ્ધલ; આપે કોઈ ઉધારે—હો નાથ૦

મીરાં શિર પર મહીપતિની પાળી, દુઃશાસન ઘેરી પંચાળી
 નિભાડે બળતી મંઝારી, ગ્રહ્યા ગ્રાહે જેમ ગજ્જ આલી
 તેમ પીડાયે માત તમારી, પરને પગ થારે—હો નાથ૦

(૫૧)

૧થી કોઇ દિન તણું આજે, પડેલા પર પગ દઇ ગાજે.

૨હિ પરને પીડતાં લાજે; ખીજને જોઇ સુખી દાજે;

૩મ્ય સુધા માનસ રેલવવા; દુનિયાને દારે —હો નાથ

૪હિ અહ સસલીલા કરવા; જને જન પ્રેમ પ્રભા ભરવા.

૫રે ઉર સાંતિ પાથરવા; મહા ધન મોહ નિશા હરવા;

૬હા જીવનના ભોર પ્રકટવા; બકટિ ટંકારે —હો નાથ

૭તામાં જે આપે ગાયું; વળી જે વાંસળીએ વાયું;

૮ને જે પ્રીય જનને પાયું; નથીએ અમથી વિસરાયું

૯અધા અધિ થઇ બેઠા; દશમુખ દરબારે —હો નાથ

૧૦જુ જો વાર વધુ થાસે; મહાતલ મહિમા જાસે

૧૧નારાં વેળુ વગોવાશે; અસુરો હર્ષ નીરે ન્હાસે

૧૨છલના મંડાય મહાલય; યોગમ સંસારે —હો નાથ

૧૩તે બહુવિધ તનુ ધાર્યાં; વિભુ જેમ વેદો ઉધાર્યાં

૧૪લ સાધુ જનને તાર્યાં; પ્રણલ દાનજ દલ સંહાર્યાં

૧૫વા તેમ તપસ્વી મહાતમા; મોહનની વ્હારે —હો નાથ

(૫૨)

ભજન ૬૩

એક દિન એવો આવશે વીરા (૨) સહુના રૂઢિયામાં સાલે રે વીરા
જે સહુના રૂઢિયામાં સાલે રે વીરા એક દિન એવો આવશે
સગાં સગાં તમે શું કરો વીરા (૨) મગાં વળાવી પાછાં વળશે રે વીરા
—એક દિન૦

સગાં તે વન કેરાં લોકડાં વિરા (૨) તે આવી ભેગાં તુજ
બળશે રે વિરા—એક દિન૦

બેની વરામણુ બારણુ વિરા (૨) માતા ઝાંપેથી પાછી વળશે રે
વિરા—એક દિન૦

સોળ વરસની સુંદરી વિરા (૨) ઉભી ઉભી ટગમગ નેશે રે
વિરા—એક દિન૦

આરે કાયાનો ઘડ ઘેરીયો વિરા (૨) દસ દરવાજા દીધા રે
વિરા—એક દિન૦

આરે કાયામાં બ્યારે કાંઈ નવ દીકું ત્યારે વિરા (૨)
ઉભી ઉભી ધ્રુસકે રોશે રે વિરા—એક દિન૦

એવું સંમળ ભજ રામને વિરા (૨) તો ભવ પાર તરાશે રે
વિરા—એક દિન૦

લજન ૬૪

જાગેા તમે જાદવપતિ રાય, પણ એક ખોલોને મહારાજ
સોઘ પણ રૂદ્રીયાની માંદ્ય, હસીને હરિ ખોલીયે હોજી
સોઘ પણ ઘુંઘટડા માંદ્ય, હસીને હરિ ખોલીયે હોજી

તન મન સોંપી દઉં શરીર, વહાલાને જાઉં વારણે
મેં તો છોડી મારા કુળની લાજ, ગીરધારી તારે કારણે હોજી
—જાગેા તમે૦

મેલી દેને આળને પંપાળ, સાહેબનો ડર રાખજે
જાવું મારે ધણીને દરબાર, પણ પળનાં લેખાં માગશે હોજી
—જાગેા તમે૦

આપને સોંપ્યારે શરીર, અરણ્યોમેં શીશ મેં ધરું
જળ લગ જાગે દીનોનાથ, તબલગ સેવા મેં કરું હોજી
—જાગેા તમે૦

નથી દ્રીધાં કથીરોનાં દાન, કંચન કયાંથી પામીયે
હજી લગી ના આવ્યાં વૈમાન, દીધેલાં હોય તો પામીયે
હોજી—જાગેા તમે૦

(૫૪)

તમે મોટા છો મહારાજ, અમ પર કરૂણા કિજીએ
એમ કરી બોલ્યાં મીરાંબાઈ, દાસીને દર્શન દીજીએ હોજી
—બગો તમે૦

ભજન ૬૫

મારી હુંડી સ્વીકારો મહારાજરે શામળા ગીરધારી
મારી હુંડી શામળીયાને હાથરે—શામળા ગીરધારી
મારી હુંડી વાલીડાને હાથરે—શામળા ગીરધારી
મારી હુંડી કનૈયાને હાથરે—શામળા ગીરધારી
મારી હુંડી દાદાજીને હાથરે—શામળા ગીરધારી
મેં તો છોડી દુનીયાની દરકારરે—શામળા ગીરધારી
માથે ધાર્યો ધણી કીરતારરે—શામળા ગીરધારી
તમે ભકતોના પુર્યા છે કોડરે—શામળા ગીરધારી
તમે નામ ધર્યું રણુછોડરે—શામળા ગીરધારી

રાણાજીએ રઠ કરી વળી મીરાં કેરે કાજ
ઝેરના ખ્યાલા આરોગીયારે વાલો ઝેરના બરણુ હારરે

—શામળા ગીરધારી૦

(૫૫)

સ્થાલ થકી પ્રભુ પ્રગટીયા વળી સ્ત્રીધાં નરસીંહ રૂપ
લકત પ્રહલાદને ઉગારીયોરે વાલે માયેં હીરણ્યકબ્ધપ ભુપરે
—શામળા ગીરધારી૦

નીલામાંથી ઉગારીયાં મંઝારી કેરાં બાળ
ટીટોડીનાં વાલે ઇંડાં ઉગાર્યાં હરી હિંતે થયા રખવાળરે
—શામળા ગીરધારી૦

ગજને વાલે ઉગારીયો અને સુદામાંની ભાગી ભુખ
દોહલા વેળાના મારા વાલમારે તમે લકતોને આખ્યાં ઘણાં
સુખરે—શામળા ગીરધારી૦

પાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી અને દ્રૌપદીનાં પુર્યાં ચીર
નરસીંહ મહેતાની હુંડી સ્વીકારજો તમે સુભદ્રા બેનના વીરરે
—શામળા ગીરધારી૦

તીરથવાત્સી ચારે જણાને ને રૂંપયા છે સો સાત
વહેલા પધારજો દ્વારકારે એમને ગોમતી નાદ્યાની ગણી
ખાંતરે—શામળા ગીરધારી

રહેવાને નથી ઝુંપડુને જમવાને નથી જીવાર
બેટો બેટી વરાવીયારે, મેં તો વરાવી ઘરકેરી નારરે
—શામળા ગીરધારી

નવસેં ઘર નાગરતણાં તેમાં કાડયો બહાર
નથી મારે નાતે નોતડેરે મને નાતે કીધો તીરસ્કારે
—શામળા ગીરધારી

ગરથ માડું ગોપીચંદન તુલસી હેમના હાર
સાચુ નાણું મારે શામળોરે મારી દોલતમાં ઝાંઝને પખાજરે
—શામળા ગીરધારી

તીરથવાસી સૌ ચાલીયા આવ્યા દ્વારકાં ગામ
આ ગામમાં એવું કોણુ છેરે જેનું શામળશા શેઠ એવું
નામરે—શામળા ગીરધારી

નથી પ્રાદ્ધણુ નથી વાણીયો નથી ચારણુ નથી ભાટ
લોક કરે છે ઠેકડીરે નથી શામળશા શેઠ એવું નામરે
—શામળા ગીરધારી

નીરાશ થઇને નીકળ્યા આવ્યા નગ્રની બહાર
વેષ લીધો વણીકનો ધર્યું શામળશા શેઠ એવું નામરે
—શામળા ગીરધારી

હુંડી લાવો હાથમાં આપું પુરા દામ
રૂપૈયા આપું રોકડારે માડું શામળશા શેઠ એવું નામરે
—શામળા ગીરધારી

(૫૭)

હુંડી સ્વીકારી શામળે અરજે કીધાં કામ

મેતાજી ફરી લખજોરે મુજ વાણોતર સરખું કામરે

—શામળા ગીરધારી

થાળ ૬૬

આવે આવે લટકંતી વૃજ નારી કે; મેવા લાવે મીઠડારે લોલ
બહાલા મારા સંસારમાં એક સાર કે જેણે હરી દીઠડારે લોલ
બહાલા મારા ખારેક ખાંડ ખંજુર કે સાકર સેરડીરે લોલ,
બહાલા મારા ઘેબર જલેખી પકવાન કે પીરસુ પ્રેમથીરે લોલ
બહાલા મલપતા મંદિરે પધારો કે, નિરખુ નેહથી રે લોલ.
બહાલા મારા લક્ત તણે ઘેર જાપ કે શીતળ સ્વલાવનારે લોલ
બહાલા મારા તુલસીના પત્રે જમાડું કે ભૂખ્યાહરી લાવનારે લોલ
બહાલા મારા જળ જમુનાની ઝારી કે આચમન લીજીએરે લોલ
બહાલા મારા લવીંગ સોપારી મુખવાસકે પાનખીડાં લીજીએરે લોલ
મહેતા રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંક, પ્રસાદી દીજીએરે લોલ;
બહાલા મારા લક્ત તણા પ્રતિપાળકે, દર્શન દીજીએરે લોલ

(૫૮)

ભજન ૬૭

મારા બહાલા નંદલાલા હું લાગું પાય મારા બહાલા શ્રીરણુછોડરાયજીરે
મુખ જોઈ રહ્યો મોહી આનંદ ઉર ન સમાય—

મારા બહાલા શ્રીગોપાળલાલજીરે
ધન્ય લાગ્ય ઘેર જાગ્ય તીરથ સૌ દેવ—

મારા બહાલા શ્રી રણુછોડરાયજીરે
મારે ઉર જરૂર કરીને દેજો વાશ—

મારા બહાલા શ્રી ગોપાળ લાલજીરે
ઢાસ વીસા તાણી વાણી મેં રૂઢીયામાં જાણી—

તારો ઢાસ શ્રી રણુછોડરાયજીરે

આરતી ૬૮

શ્રી હરિની આરતિ.

જય દેવ જય દેવ જય રાધારમણા—પ્રભુજય રાધારમણા,

જય ગોપીજન વલ્લભ (૨) દુઃખ સકલ શમના—

જય દેવ જય દેવ૦ ધ્રુવપદ ૧

જય જય કુંજખિહારી, જય ગોકુલરાયા પ્રભુ જય૦

મનવિધુ રાસવિહારી (૨) નિજજન સુખદાયા. જય૦ ૧

(૫૯)

- જય વૃંદાવનવાસી જય જય ગિરિધારી પ્રભુ જય૦
ગોપીજનમનરંજન (૨) જય મુરલી ધારી. જય૦ ૨
- જય જય દેવકીનંદન જય મથુરાધીશા પ્રભુ જય૦
નંદ્યશોદાનંદન (૨) જય જય જગદીશા. જય૦ ૩
- જય જય કંસનિકંદન દાનવકુલદલના પ્રભુ૦
લકતજન પ્રતિભાલક (૨) જયદુર્જન છલના જય૦ ૪
- જયસુંદર શામળિયા પીતાંબરધારી પ્રભુ૦
મોરમુકુટ શિર શોભે (૨) અતિ મંગલકારી જય૦ ૫
- કર્ણવિષે શુભ કુંડલ મકરાકૃતિ શોભે પ્રભુ૦
નાસાથે મુકતાફળ (૨) જોતાં મન લોભે. જય૦ ૬
- હૃદયે કૌસ્તુભ ઝળકે મણિમુકતામાળા પ્રભુ૦
ખાંહે ખાળુ ખિરાજે (૨) અતિશય તેજળા. જય૦ ૭
- કટિયે કિંકિણિ રણુકે નુપુર ચરણ વિષે પ્રભુ૦
મણિખંધે મણિ ભૂષણ (૨) અતિ સુંદર દીસે. જય૦ ૮
- ભાલે તિલક વિશાળ શોભે મૃગમહનું પ્રભુ૦
વનમાળાપર ગુંજે (૨) ટોળું પટપટનું. જય૦ ૯

(૧૦)

હસિત વદન કરી ઉભા મુજ સામું જોઇ પ્રભુ૦
કૃપા કટાક્ષે દુઃખડાં (૨) સૌ નાંખ્યાં જોઇ. જય૦ ૧૦
એવા હરિ નિરખી મેં બહાવો સર્વ લલ્યા પ્રભુ૦
પ્રપંચ આશા છુટી (૨) ભવલય ભરમ થયો. જય૦ ૧૧
હવે વિનંતી એટલિ શ્રી હરિ તવચરણે પ્રભુ૦
મુને નિરંતર રાખો (૨) દાસ કરી શરણે. જય૦ ૧૨
ખાંડ અહી તરછોડો તો નિજ પ્રિદ્દ હારો પ્રભુ૦
જેવો ગણુશો તેવો (૨) છું પણ ઉદ્ધારો. જય૦ ૧૩
એવી હરિની આરતી જે હોતે ગાશે પ્રભુ૦
હરિકાસ પ્રભુ તેને (૨) પ્રેમામૃત પાશે. જય૦ ૧૪
જયદેવ જયદેવ જયરાધારમણા પ્રભુ જય૦
જય ગોપીજન વલ્લભ (૨) દુઃખ સકલ શમના. જય૦ ૧૫

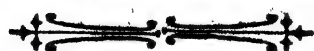

(११)

स्तुति ६६

श्रीरामचंद्रजीना ध्यानसह स्तुति

श्रीरामचंद्र कृपालु भज मन हरण भवभय दारुणं;
नवकंजलोचन कंजमुख करकंज पदकंजारुणं. १
कंदर्पअगणित अमित छवि नयनील नीरद सुन्दरं;
पटपीत मानहु तडित रुचि शुचि नौमिजनकसुतावरं. २
शिर किरिट कुण्डल तिलक चारु उदार अंग विभूषणं;
आजानुभुज शरचापधर संग्रामजित स्वर दूषणं ३
भज दीनबंधु दिनेश दानव दलन दुष्ट निकंदनं;
रघुनंद आनंदकंद कोसलचंद दशरथनंदनं. ४
इति वदति तुलसीदास शंकर शेष मुनि मन रंजनं;
मम हृदयकंज निवास कुरु कामादि खलदल गजनं. ५

श्री हरिनाम ध्वनियो ७०

धुन

अंसी अजवे हिनो नाथ श्री राधे राधे
वृंदा ते वन डेरी कुंजभां श्री राधे राधे

(૬૨)

ઝાંઝરના ઝણકાર શ્રી રાધે રાધે
નેપુરના ખખડાટ શ્રી રાધે રાધે
થઈ રહ્યા થેઠ થેઠકાર શ્રી રાધે રાધે

ધુન

રઘુપતિ રાઘવ રાજરામ પતિત પાવન સિતારામ
ગંગા તુલસી સાલીંગામ ભજલે પ્યારે સિતારામ
અહલ્યાના ઓઢ્ઢારણુ રામ જનકી જીવન સિતારામ

ધુન

રામા રામા ઘટઘટમાં વ્યાપિક રામા
ઘટમાં ચટમાં પટમાં રામ
અહલ્યાના ઓઢ્ઢારણુ રામ
પતિત કેરા પાવન રામ
ફરશી ધારી ફરશુરામ
જનકી જીવન સિતારામ —રામા રામા

ધુન

ગોખાળ રાધે કૃષ્ણ ગોવિંદા ગોવિંદા

(૬૭)

હરિ હરિ ગોવિંદા ગોવિંદા
રાધે ગોવિંદા ગોવિંદા
જય જય ગોવિંદા ગોવિંદા
ભજ ભજ ગોવિંદા ગોવિંદા —ગોપાળરાધે

અચ્યુતમ ૭૧

અચ્યુતમ કેશવમ રામ નારાયણમઃ
કૃષ્ણ દામોદરમ વાશુદેવં હરીમઃ
શ્રીધરં માધવમ ગોપીકા વલ્લભમઃ
જનકી નાયકમ રામચંદ્રં ભજે.

હરે રામ હરે રામ રામ
હરે હરે

નમઃ પાર્વતી પતયે હર હર મહાદેવ હર
જય જય સીતારા.....મ

મનન કરવા યોગ

- ૧ સૌની સાથે હજામજાને રહેવું સર્વને વહાલ સ્વામીએ તેમ વર્તાવું.
- ૨ બોલવું વિચાર કરીને કે જ્યેથી પસ્તાવું પડે નહિ.
- ૩ આપ બધા તો જમ બધા નમ્યા તે પ્રભુને ગમ્યા.
- ૪ કોઈની નિંદા કરતી નહિ. અવગુણ જોયા નહિ.
- ૫ સાચને આંચ નથી. કસોટીએ ચઢ્યા પછી ભવ તરાશે.
- ૬ આ વખત પણ વહી જશે તે ધ્યાનમાં રાખવું.
- ૭ સંતોષી નર સદા સુખી અસંતોષી સ્વપ્ને પણ દુઃખી
- ૮ મૂર્ખમાં ન ગણાઈએ તે ધ્યાનમાં રાખવું વિવેકી મૂર્ખ નથી.
- ૯ બેસીએ જોઈ તો ઉઠાડે ન કોઈ પોતાની આવડત પ્રમાણે સ્થાન ભેવું.
- ૧૦ જાકી ખનવું નહિ પોતાનું ખર પણ માયું જાય છે. ગમ ખાઈ વિવેકથી વાત કરતી.
- ૧૧ લાખ જતાં શાખ ન જવા દેથી સાખ રહે લાખ મળે છે.
- ૧૨ દરેકનો વિશ્વાસ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો તિરસ્કાર બરી દષ્ટિ સામા જવું તેના કરતાં મરવું સાર.

મોહનલાલ એમ. શાહ

સેવા

તું કોણ મારા આનિયા, તું કામ, ક્યા કામુ કને ?
 અંતઃકરણને પૂછી એ કે જન્મ કેમ પ્રધી ભવે ?
 સહ શું આદી આત્મા દેવા, સહ શું જવાદુ સંભવે ?
 કરવો યો આ પ્રશ્નો નિઃસંસાર અંતરતા રવે. ૧

" તું જમવાન-માનવી, ઉતરે સ્વર્ગથી જાણ મમ,
 " સંપૂર્ણ સાધી પુણ્ય પ્રભુપદે નિમજ્જતાનું સહી:
 " હવે મહી ઉતર્યા દેવા, સહ મુક્ત જાણુ સંભવે. "
 નિઃસંસાર આ, સૌ પ્રશ્નો સંભળામ અંતરતા રવે. ૨

જન્મી જન્મેતાનુષ્ઠ અવનનુષ્ઠ-અર્થે હવે—
 દીકા હોવા, જણા, તેજ, પુષ્પ તે મગન આદિ ખરે,
 એ સર્વ પોષક વિશીસિથી પ્રાપ્તી લો પોષાય છે,
 તો મુક્તિ ખાટે સંજ્ઞા યા, આયુષ્ય એણું જાય છે
 જન એવે સોદાય છે, સ્વાય છે, પોષાય છે,
 તેમાં પ્રભાવ પ્રભુતણી-પ્રભુનિષ્ઠનોજ મરાય છે,
 મન જે મળે, મળ કે કળે, જન જે રમે તે સર્વમાં,
 સર્વાત્મની છે, સ્વાય: એ સિદ્ધિદા મૃતમાં મર્મમાં. ૪

પરજન્મની મહત્ત્વ રાજ્ય, પ્રભુપદ અવન રાજતા,
 છે મુખ્ય સાધન એક-ક્રિયા કરારે પાળવા:
 સેવા કરી તન-મન-મને, નિર્માત્ર દૃષ્ટિ સાકલી,
 પ્રભુ આવડી સતારથી તમે ફૂલ કે ફલ પાળડી. ૫

